

A Nagy Változás – hogyan ragyoghat fényünk e turbulens időkben

Csendesedj most el. Helyezkedj el a testedben. Szeretnék visszavinni a kezdetekhez. Az első időkhöz, emberi világunk hajnalához, az őseredeti vadon idejébe, amikor a hajnali harmat időtlen gyengédségében és páratlan szépségében ringatózott a dolgok felett. A világ egy festmény volt. Az egyszerű tökéletesség makulátlan kompozíciója – egyetlen mohalepte ősfa, mint egy ecsetvonás, egy csendes, nyugodt tó. Kavargó ködpára. Hatalmas üresség. Mélységes csend. Egyetlen fuvola dala. Nagy-nagy béke.

Ismerd fel ezt az állapotot emberséged alapjaként. Az ébredő világ édes csendje ... pihenj meg a karjaiban egy időre ... az ősi idők csendjében.

Most pedig hozd a tudatodat a hasadba, a köldöködbe. Lépj be ide. Érezd, ahogy a lélegzeted ki és be áramlik, hasad puha és nyitott, gyengéden emelkedik és süllyed. Figyeld meg a formák egyetemes forgását, váltakozását. A galaxisok lágy, óceáni kavargását, a korai evolúció szálait, ahogy a kozmosz kialakul e spirálok, végtelen fraktálok és ívek körül. Érezd ezeknek az íveknek az alakulását, kiáradásukat a formanélküliből, ahogy formába ömlenek ... Légy tanúja a mindenség születésének. Ahogy egyre több ív jelenik meg az evolúciós impulzus spirális erőit követve – pulzálás, összehúzódás, kitágulás, emelkedő és süllyedő lélegzet... ahogy ezt szemléled, észreveszed, amint az energia kicsit gyorsulni kezd, a fraktálok összetettebbé válnak, kereszteződnek, kölcsönhatásba lépnek egymással, még többféle ívet hozva létre, ágakból új ágakat fakasztva, - mellékfolyókat, folyamokat és deltákat - mind a lét hatalmas óceánjából kiáradva.

Kövessd játékukat. Lásd a formák születését. Ahogyan létrehozza őket a teremtéstörténet e szikrája. Ahogy egyre összetettebbé válnak, összekapcsolódások és tekerdő örvények hálózatává, az ívek minden egyes találkozásának finom ütközéséből újabbak születnek, gyerekeik és unokáik és dédunokáik, galaxisok, csillagok és világok, tovább a végtelenségig. A csend ugyanazon egyetlen forrása egyre több és több lehetőséget, valóságot, dimenziót, születést teremt.

E születések közül az egyik a mi világunké volt. A világunk közepén pedig a Napunk, egy nagy anyagagalaxis szülötte..., Napunkból pedig megszülettek bolygóink, saját örvényeink és kozmikus hangjegyeink. Hallgasd most szféráink harmóniáját, ahogy lágyan forognak és keringenek a planéták, aszteroidák, holdak ... naprendszerünknek saját szimfóniája van ... Most pedig hallgasd a Föld - emberi otthonunk - hangját. A Föld, Gaia belsejében pedig újabb és újabb formák, mindenféle ívek kereszteződnek, amelyekből hegyek születnek, folyók, madarak, fák, állatok, férfi, nő, áruházak, vonatok, országok, kultúrák és számtalan ív, mely mind pörög, forog, mind ugyanazokat a görbéket követi a forrásból kiindulva, mindegyik egyedi, mégis ugyanonnan ered.

Gaia legbelsejében pedig egyetlen tudatosság honol. Egy kollektív minta, mely önmagát deríti fel számtalan ismétlődéssel az idő színpadán. E színházban pedig a tudat folytonossága él időben előre és visszafelé húzódó töretlen ívként. Lásd ezt a számtalan ívet egymásba fonódva. Most pedig találj meg a saját száladat a mintázatban, egy finom spirálsugarat, köldökzsinórt, mely a köldöködbe vezet. Ebbe az életbe. És most kövessd a száladat, ezt a saját ívet visszafelé az időben, a gyermekkorodba, születésed kapuján át, a fogantatás pontján át oda, ahol szüleid száalai összeadódtak és kereszteződtek, hogy neked életet adjanak. De menj még tovább visszafelé. A te íved nem a semmiből jött, egy korábbi történetből érkezett – egy másik inkarnációból. Ez a te szálad egy másik ember volt a mostani előtt, mielőtt szüleidével találkozott. Jelenlegi születésed egy korábbi halálból jött a világra, ezelőtt az újjászületés előtt pedig volt egy másik halál és egy másik születés, és így tovább, egy számtalan másikkal

összeszótt csavarodó szál. Minden egyes halál és születés az idő tűjének átszúródása, és minden ember összes szála egy tökéletes szövetté fonódik össze, az egybefonódó tapasztalatok élő szövetségévé, emlékek és történetek, melyeket a szenvedés színez, az örömök és fájdalmak aranyoznak ... és a tű mindig átszúrja a fátylat a forma és formanélküli között, egy felejtés és egy emlékezés. Felejtés a formában, emlékezés a formanélküliben. Felejtés az életben, emlékezés a halálban.

És mindez a történet – a történeted – különféle kultúrákból és történelmekből szöve, mind visszatér az ősidőkbe, a nagy anyaméh kezdeti csendjébe...

És ez az emberi történet, ez a fényszóttas, nem egysíkú szövet, hanem dimenziói vannak, többféle síkja, mint egy óriás élő kristálynak. Ahogy ez a kristály növekszik és formálódik, a hatalmas emberi időtávlatok színpadán új dimenziók kerülnek a szóttasba. Ezeket a világkorszakokat – óriási időtávokat, Júgákat – szintén a felejtés és emlékezés különíti el. Gaia korábbi korszakainak emléke elveszett fajunk számára, valahányszor egy egészen új ember született. De az emlékezet sosem vesz el egészen. Néhány ember emlékszik, néhány növény ... és emlékszik Gaia. Minden emlék el van raktározva bennünk, a DNS-ünkben – magában az élet kódjában.

Nézz most vissza az előző korszak végére. A rögzített történelem előtti időre. Vannak, akik ezt Atlantisz idejének hívják. Sokan nem tartják többnek egy mítosznál. Hagyd, hogy képzeleted felidézze a képeket, amiket intuíciód küld DNS-ed mélyéről. Tested nem felejtette el a legutolsó Nagy Változást.

A Nagy Változás egy korszakforduló, amikor a szóttas egy hatalmas mozdulattal átfordítják, és egy új oldalt kezdenek. Engedd, hogy érkezzenek hozzád a képek. Érezd a forgószelet. Valahányszor belépünk egy Nagy Változásba, a fejlődés összes íve sűrű csomót alkot, és hatalmas nyomás keletkezik az egészben. Ez a nyomás felkavarja a szenvedés és az ébredés hullámait, amint a kollektív tudat felkészül a következő halálra és születésre. A régi formája elenyészik, és egy nagy várakozás izzik a mindenségben. Hatalmas kozmikus események rázzák meg a Földet. Tűz. Özönvíz. Katakliзма. Végidők. Az új embernek minden korszakban új Földre van szüksége.

Ebben a drámában, ebben az isteni színjátékban, a Te íved – szálad erős és világos marad, mint mindig. Egy szál sem szakadhat el soha. Hogy is szakadhatna el bármi, amit fényből fontak? A Nagy Változás idején mindig nagy a félelem. De a félelemről mindig bebizonyosodik, hogy illúzió volt. Akárhány haláleset van, ugyanannyi újjászületést hoz a következő korszak.

Most hozd a tudatosságodat a mi időnkbe. Gyere a Mostba. A következő Nagy Változás küszöbén állunk. Elszórtan mindenfelé olyan események történnek, amik a régi forma stabilitását megingatják. Ahogy a krízisek sorra megjelennek és lecsengenek, egyre több nyugtalanság gyűlik fel. Gyere most mélyen a testedbe, a hasadba. Engedd, hogy átjárjon a kollektív félelem érzése. Ez az emberiség egészének félelme. Nem szigetek vagyunk. Egy összekapcsolódott egész vagyunk. Bármilyen formát ölt is a félelem, át kell mennünk rajta. Ez az út, ami a megszabaduláshoz vezet. A félelem nem árthat nekünk. A félelem biztonságos, veszélytelen. Ahhoz, hogy magadhoz tudd ölelni a félelmet, nyisd meg és lágyítsd meg a szíved környékét. Érezd az együttérzést a szívedben. Gondolj a féltő gyerekekre, akik a sötétben remegnek. Nyisd meg nekik a szíved, és nyugtasd meg őket, hogy biztonságban vannak. Hogy bármi történjék, sosem hagyod őket magukra, és valójában nincs is halál, ezért hát nincs mitől félni. Tanítsd meg a gyerekeket bízni a forgószeletben. Nyisd meg a szíved a Nagy Változás előtt. Minél jobban megnyílsz, annál könnyebb lesz. Minél jobban kinyílsz és bízol, annál több szenvedést engedsz

magadnak átérezni. Soha sem temethet maga alá a szenvedés, mindig csak annyit fogsz érezni, amennyit a szíved megenged.

Bízz meg teljesen a szívedben. Minél jobban kinyílik, annál több szenvedést engedsz be, és annál inkább átalakítod a nagy egész szenvedését. Annál jobban megvéded a gyerekeket, az állatokat, az ártatlanokat.

Érezz bele mélyen Gaia szívébe. Érezd a Nagy Istenanya ölelését, ahogy a karjai átfonják emberi szívedet. Minden ember szívét. Érezd a szerető ölelést, anyánk végtelen gyengédségét. És ebből a mély biztonságérzetből engedj most még több szenvedést szíved tüzébe. Nem tehet benned kárt. Csupán illúzió. Amint eléri az Istenanya szívét, ekstázis lángjai csapnak fel, amint a mindenség megtisztul a szent elragadtatásban.

Imádkozzunk – ezzel az imádsággal nyitott szemmel belépünk az Isteni Forgószelebe, a teljes megadás szellemében, teljes bizalommal... majd az ima után szünetet tartunk, és megnyitjuk szívünket a Kegyelem szellemének...

Az átmenet imája

Örök vizek mély szelleme
Élet és Halál Ura és Úrnője

Fogadjátok hódolatunkat e mély változások idején.
Fejet hajtunk a történések nagy misztériuma előtt,
És mély sóhajtéssel átengedjük magunkat
A Kegyelem édes elkerülhetetlenségének.

Segítsetek, hogy nyitott szívvel léphessünk be a kapun,
Szelíden elengedjük a múltat,
És teljesen megnyissuk magunkat fényetek dicsősége előtt.
Segítsetek, hogy e változások minden részese
Könnyű utat találjon a számára legfőbb jóhoz.

Föld hatalmas ős Nagyanyja,
Fogadj minket ölelő karjaidba.
Ég hatalmas kéklő ragyogása
Emeld lelkünket a végtelen szelek szárnyára.

Kísérje áldás az utunkat!
Legyen minden lény áldott,
Kivel most átkelünk a sötétségen.
Segítsetek, hogy mint a suhanó lazacok,
Visszataláljunk
Forrásunk kiolthatatlan fényű ragyogásához.

Tudatosságodat most újra vidd a hasadba. Az egy pontba...a mély bizalom pontjába.

Tudd, hogy bármi történjen az előttünk álló időszakban, bármilyen események menjenek végbe bolygónkon, akármennyi félelem söpörjön végig fajunkon, mindig a Nagy Anya ölében fekszünk.

Ez most a nagy megtisztulás ideje. Minden személyes sérülés e nagy felébredési folyamat része. Valójában nincsenek is személyes sérülések. Csak egy dolog van: elmúlt nagy korszakunk szenvedésének átalakulása. Mindennek át kell alakulnia. Együtt végezzük ezt a munkát. Mindenkinek együtt kell működnie, össze kell fognunk, kedvesnek, barátságosnak lenni egymással, és emberségünk legjavát egymás rendelkezésére bocsátani ezekben az időkben. Bármilyen kihívásokkal kell szembe nézned, lépj kapcsolatba a szeretteiddel. engedd, hogy emberséged melege kiáradjon, hogy a közösséget táplálja és építse, hogy támogatást és vigasztalást nyújts társaidnak.

Ha vonz Téged ez a munka, egyike lehets azoknak, akik ezt a perspektívát másoknak is felkínálhatják, olyanoknak, akik nem értik, vagy már teljesen elfelejtették azt. Mély együttérzéssel fordulj az ilyen emberek felé. Feltétel nélkül add nekik a szíved.

Érezd most magadban az ősök erejét, amint átáramlik rajtad, kiegyenesíti gerincedet, és megtölt az ősök örökségéből kiáradó mélységgel. Érezd személyes történeted ívét, amint e válságos időszakon átvél, erőfeszítésmentesen kavarog, és teljesen megbékélve megadja magát az anyának, a születés összehúzódásaival járó hatalmas örvénynek.

Üdvözöld ezeket az összehúzódásokat... add át magad nekik ... hagyd, hogy a Föld és minden lakója áthaladjon a szeretet tüzén.

Hagyd, hogy erőd kiáradjon mindazokhoz, akik félnek. Mutass példát nekik azzal, ahogy lebegsz és sodródasz, kavarogsz az Isteni eksztázis örvényében, túl minden félelmen ... csak Te vagy, és a nagy Anya, amint szent áhitattal, Isteni elragadtatásban magadhoz hívsz minden lényt, hogy az egész emberiséggel együtt átjussunk új világunkba, az új Földre. Új testbe, új valóságba és létezésbe.

Tudd, hogy az egész univerzum részese e hatalmas folyamatnak, amint minden létező együtt halad át sok különböző kapun, hogy egy magasabb rendű beavatás útján egy lépéssel közelebb kerüljön az Istenséghez ...

Most tartsunk ismét egy kis szünetet ...

Íme megérkeztünk a túlpartra. Körülnézünk. Semmi ehhez fogható nem láttunk még korábban.

Új minden. Új a Föld. Még itt vannak az élőlények, de valahogy megváltoztak. Lágyabbak lettek. Egyik sem harap vagy szúr közülük. Nem maradt mérge ebben az új világban. Mi, az emberiség ugyancsak megváltoztunk. Ebben a világban nincs több félelem. Ez egy félelemmentes világ. Engedd, hogy képzeleted bejárja ezt a világot. Az állatokban sem maradt félelem...

Más az időjárás is. Nyugodtabb, érzékibb, mintha belőlünk fakadna. A levegő mintha fényből lenne. A víz kristálytisza. Mindenütt fák állnak, tündökölnek, mintha mindegyik tudatosabb lenne, mint korábban. Minden növény, madár, rovar és hal sokkal élettelibbnek és tudatosabbnak tűnik, mint valaha. A tudatosságunk is teljesen megújult. Egyek vagyunk. Mintha minden teremtmény valahol bennünk lenne, tudatosságunk átjárja mindet. De szabad is egyben. Szabadok vagyunk. Tudatosságunkkal bármit felfedezhetünk. Bármire irányítjuk, oda megy. Már ott is van. És még mélyebben összeköt minket.

Mi emberek most már mindenre emlékezünk. Új elménkkal - Gyémánt elménkkal - képesek vagyunk az utazásra, bejárhatjuk a múltat, előző életeinket, még a korábbi korszakokban töltött életeinket is. Sőt képesek vagyunk elménket előre is küldeni, és emlékezni a jövőre. Nincs bennünk félelem. Végre képesek vagyunk teljesen a jelenben élni. Testünk halhatatlanul ragyog. Olyan mint egy drágakő, amelyet vég nélkül csiszolhatunk és tökéletesíthetünk. Lényünkben

még vannak elfelejtett részletek, de utazásunk célja ebben az új korszakban, hogy tökéletessé váljunk, és visszatérjünk a Föld, Gaia tökéletessé alakított édenkertjébe. Minden pillanatban tudatában vagyunk kollektív elménknek és szívünknek, és érezzük magunkban az egész impulzusát, amelynek célja, hogy e csoportlelken keresztül új kalandokat élhessen át.

Annyi minden áll most rendelkezésünkre. Képesek vagyunk kiterjeszteni az elménket, és rendkívüli dolgokra is képesek vagyunk – utazni térben és időben, felfedezni a magasabb dimenziókat és lehozni a Földre az isteni szeretetet, hogy Istenek és Istenők legyünk ...

Szánj most egy kis időt arra, hogy magasabb rendű képzelőerőddel felfedezd az új Földet. Bíz abban, amit ott találsz ...

És most térj újra vissza a köldöködhöz. A világ köldökéhez.

Tudd, hogy itt található a nyugvópont. A mindentudás helye. Térj gyakran vissza ide. Tanulj meg bízni ebben a tudásban. Végezetül pedig elmondhatunk együtt egy imádságot. Ezt az imát is gyakran elmondhatod ... A Miatyánkon alapul, de új változatban, a Nagy Anya szavaival – ez az új korszak imája ...

Miasszonyunk imája

Miasszonyunk, ki minden szívben ott élsz,
Szenteltessék meg a Te neved.
Jöjjön el, királynőnk, uralmad,
Legyen meg a Te akaratod,
S legyen mennyország itt a Földön.

Kérlek, adj ma innom
Megszentelt ezüst forrásodból.
Bocsáss meg, ha elfelejtem -
Miközben Kegyelmed által tanulok,
Hogy a szeretet hiányát mindig szeretettel viszonzom.

Fogd a kezem, és
Vezess lépésről lépésre
Szíved türelmes hajlékába.

Mert Tiéd a Föld, a testem és az életem,
Mindörökkön örökké

Ámen

(Fordította: Gál Katalin és Nagy Katalin)